

Služby Božie na 4. pôstnu nedeľu, 22.3.2020

1. **Oslovenie**
2. **Predspev** *Ó, Ježiši, Tvoje umučenie*
3. **Pieseň Kýrie** *ES 80 (iba znatované verše)*
4. **Sláva, pozdrav, kolekta**
5. **Žalm** *Ž 84*
6. **Pieseň** *ES 95*
7. **Evanjelium, rec. krédo, kázeň**
J 6, 1 – 15

Chlieb je azda to najzákladnejšie jedlo pre človeka. Možno práve preto sa stal „jedlom“ života. Ľudská skúsenosť nás učí, že chlieb je naozaj tým najzákladnejším jedlom, ktorého nám nikdy nebude dosť. Ktorého sa nikdy neprejeme. To je chlieb, naša najzákladnejšia strava.

Ak ho máme dostatok, nikdy sa ho neprejeme. Ak ho máme nedostatok, vždy nám bude chýbať, bez chleba sa totiž nedá žiť. K podobnej skúsenosti, no s oveľa hlbším zmyslom nás dnes smeruje Pán Ježiš Kristus.

Na jednej strane je dnešným problémom nedostatok chleba, nedostatok nutnej potravy pre život, ale na druhej strane je to nedostatok „duchovného“ chleba, ktorý by nasýtil nielen to množstvo ľudí v dobe Pána Ježiša Krista, ale je to nedostatok „duchovného“ chleba aj v dnešnej dobe. Pointa je totiž rovnaká, ako vtedy, tak aj dnes.

„Keď teda Ježiš pozdvihol oči a videl, že veľký zástup prichádza k Nemu, riekol Filipovi: Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?“

Ako zvláštne znie táto otázka úst Pána Ježiša Krista... Veď už sme si zvykli na to, že Pán Ježiš Kristus nezvykne vyjadrovať zvláštnu starosť o materiálne veci, o to, či sme najedení, alebo oddýchnutí, a predsa! Pýta sa na naše potreby, na to najzákladnejšie, ste nasýtení?

Skutočne nezvyčajné, no aj keď Pán Ježiš Kristus vedel čo urobí, svojou otázkou nám chce niečo naznačiť. Pretože Jeho otázka vystihuje naše najzákladnejšie snaženie: Kde nakúpime chleba, aby sme sa najedli? A za čo ho nakúpime? ... a tých otázok by mohlo byť aj viacej, a vždy by zahŕňali našu existenciálnu situáciu a v nej otázku prežitia – byť, či nebyť?

A práve tu vidíme Pána Ježiša Krista ako skutočného človeka, ktorému toto existenciálne pýtanie sa nie je vôbec cudzie. Hoci je Bohom, hoci pozná odpoveď, predsa sa pýta na to najzákladnejšie, na náš každodenný chlieb, na naše každodenné prežitie. Jednoducho Mu nie je cudzie ani to naše najvšednejšie každodenné namáhanie sa pri získavaní svojho živobytia, teda nášho každodenného chleba.

„Odpovedal Mu Filip: Za dvesto denárov chleba im nestačí, aby sa aspoň máličko dostalo každému.“ V tomto verši sme sa dostali do zaujímavej, mohli by sme povedať, do skúšobnej roviny Pána Ježiša Krista. Áno, na jednej strane to Filip veľmi dobre odhadol. Ani za 200 denárov sa tí ľudia nenajedia. A povedané dnešnými slovami, ani za taký, či taký plat nevyžijeme... musíme sa sústrediť predovšetkým na naše zabezpečenie sa, teda na zabezpečenie nás a našich detí. Skutočne, tak je to s nami, pokiaľ ide o materiálne veci.

No inak je to vo veciach duchovných. Tam už nemáme tak presný odhad, ako mal Filip vo veciach materiálnych. Tam sa zrazu naše odhadovanie končí, vlastne, tam sa končí všetka naša múdrosť, naše možnosti, ale aj naše snahy a zásluhy. V duchovných veciach nevieme s takou ľahkosťou a presnosťou odhadnúť, čo nám načí. A nielen nám, ale aj našim blíznym. A potom už iba tápeme v duchovnej tme a pýtame sa, čo naozaj potrebujeme, čo nám naozaj treba. Práve tu sa dostávame plne do Božích rúk, do Jeho vedenia. Práve tu sme plne závislí na Ňom.

Nuž a pri spoznaní tejto závislosti si uvedomujeme, že hoci vieme v podstate celkom presne odhadnúť svoje materiálne potreby, predsa len si ich nedokážeme ani pri tej najlepšej snahe a vôli dokonale zabezpečiť. Poznáme svoj stav, poznáme svoju situáciu, a predsa nevieme, ako ďalej. Iba ak sa spýtať spolu s Filipom: *„Za dvesto denárov chleba im nestačí, aby sa aspoň máličko dostalo každému.“*

Zostáva nám teda iba jediná a prvá možnosť. Odpoveď našej viery, odpoveď Pána Ježiša Krista voči našej biede a nášmu nedostatku. Tá odpoveď je možná... samozrejme ak veríme a dúfame v Božiu moc a Božiu múdrosť. A nemusí to byť ihneď zázrak, či niečo výrazné. Niekedy je to bežná, prehliadnuteľná maličkosť, akou bol chlapec s piatimi chlebmi a dvoma rybami: *„Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybičky.“*

Toto je ten skutočný každodenný zázrak. Maličkosť, niečo zanedbateľné sa stáva veľkou vecou. Päť chlebov a dve ryby sa majú stať

základom preto, aby sa najedol obrovský zástup ľudí, podstatne väčší, ako celý náš zbor. Ale o tom nás už Pán Ježiš Kristus učil, že Božie kráľovstvo sa podobá maličkému horčičnému semienku... a tak vidíme, aký veľký význam majú tie každodenné maličkosti, to zdanlivo nepodstatné a možno aj zdanlivo zbytočné.

Bolo by teda chybou, ak by sme sa pre zdanlivú nepodstatnosť každodenných drobností vzdávali veľkých túžob a rozhodnutí len preto, že máme minimálne podmienky a prostriedky na ich realizáciu.

„I rozkázal Ježiš: Usadte ľudí. Nato Ježiš vzal chleby, dobrorečil Bobu a rozdával sediacim, podobne aj z rybičiek, koľko chceli.“

Dnes by sme sa spýtali: prečo? Veď je to absurdné, máme tu 5.000 mužov, a k tomu ešte treba prirátat ženy a deti, to máme hneď aj 20.000 ľudí, ak je k jednému mužovi žena a dve deti. Ako takýto dav nasýtiť iba z piatich chlebov a s dvoma rybami? Ako im máme pomôcť?

Ale Ježišov rozkaz je jasný: „Usadte ľudí.“ Nevzdávajúte sa, urobte všetko, čo je potrebné pre zvládnutie úlohy, ktorá vás presahuje. Pretože riešenie, aj keď nie je hneď na dosah ruky, predsa len je. Veď práve o tom je Pán Boh, že presahuje naše myslenie a my Mu nemusíme vždy rozumieť. No napriek tomu nám chce pomôcť a žiada od nás iba dôveru a trepezlivosť.

A tak aj učeníci, urobili čo bolo v ich silách. To, čo dokázali. Usadili ľudí, vzali dostupné potraviny a... podľa usmernenia Pána Ježiša Krista šli vo viere, že nasýtiť hladný národ môže iba Boh. Práve toto nás chce dnes naučiť náš Pán Ježiš Kristus, že v každej situácii, ktorá presahuje náš rozum, naše schopnosti a možnosti má posledné slovo Pán Boh a nie my a naše márne zhánanie sa. A o to viacej práve v duchovných veciach. Preto aj za ten každodenný pokrm nám treba pozdvihnúť oči k nebu a ďakovať. Či je to za chlieb, či za rybu, alebo za čokoľvek iné. Nie je to samozrejmosť, že to máme. A ďakovať nám treba aj vtedy, keď nemáme, lebo tým sa o to viacej dávame do Božej milosti a vôle, aby si nás Pán Boh viedol a zachovával aj v nedostatku, a napokon, ďakujeme Mu aj za to, čím nás ešte len chce požehnať.

„Keď sa nasýtili, povedal učeníkom: Pozbierajte nalámané zvyšky, aby nič nevyšlo nazmar.“

To posledné, k čomu nás dnes Pán Ježiš Kristus vedie je, aby sme akýmkoľvek spôsobom zamedzili plytvaniu. Teda, aby sme sa zodpovedne správali k akémukoľvek prijatému požehnaniu a milosti, ktoré nezaslúžene dostávame. Pretože to nie je samozrejmosť, aj keď to tak mnohokrát nevidíme. No tú zodpovednosť si treba zachovať.

Veď si len spomeňme, ako ťažko sa taký chlieb dostal na náš stôl. Koľko námahy je skrytej za každým jeho pečňom.

Ďakujme dnes a radujme sa za všetku milosť, čo nám Pán dáva, ako si nás žehná, opatruje a zachováva. Amen.

8. Modlitba čínskych biskupov, Otče náš, Sláva Bohu

Bože, Ty si žriedlom všetkého dobra. Prichádzame k Tebe, aby sme vzývali Tvoje milosrdenstvo. Ty si stvoril vesmír v harmónii a kráse, ale my, našou pýchou sme zničili chod prírody a vyprovokovali ekologickú krízu, ktorá zasiahla naše zdravie a blaho ľudskej rodiny. Preto Ťa prosíme o odpustenie.

Zhliadni Bože milosrdne na náš dnešný stav, keď sa nachádzame v strede novej vírusovej epidémie. Daj, aby sme mohli zakúsiť ešte Tvoju otcovskú starostlivosť. Obnov poriadok a harmóniu a obnov v nás jednu myseľ a nové srdce, aby sme sa mohli postarať o našu Zem, ako verní strážcovia.

Zverujeme Ti všetkých chorých a ich rodiny. Prines uzdravenie ich telu, ich mysli a ich duchu, sprav ich účastných na Veľkonočnom Tajomstve Tvojho Syna. Pomôž všetkým členom našej spoločnosti plniť svoju úlohu a zosilniť ducha solidarity medzi nami. Podopri lekárov a zdravotný personál v prvej línii, sociálnych pracovníkov a vychovávateľov. Príď na pomoc zvlášť tým, ktorí potrebujú zdroje na ochranu svojho zdravia.

Veríme, že Ty si ten, ktorý hýbe chod dejín človeka a Tvoja láska môže zmeniť v dobro náš osud, akýkoľvek je náš ľudský stav. Daruj pevnú vieru všetkým kresťanom, aby uprostred strachu a chaosu mohli vykonávať misiu, ktorú si im zveril.

Ó, Bože, požehnaj hojne našu ľudskú rodinu a zažeň všetko zlo. Oslobod' nás od epidémie, ktorá nás zasiahla, aby sme Ťa mohli oslavovať a ďakovať Ti s obnoveným srdcom. Pretože Ty si Tvorcom života a s Tvojim Synom, naším Pánom v jednote s Duchom Svätým, žiješ a kraľuješ, na veky vekov. Amen.

9. Oznamy, ap. požehnanie

1. Vzhľadom na stále prebiehajúci núdzový stav v nielen v Slovenskej republike v dôsledku pandémie korona vírusu sú stále v platnosti obmedzenia, ktoré nám nedovoľujú stretávať sa na Službách Božích v našich kostoloch. Napriek tomu Vám ponúkame nahrávky pobožností, kázní z pôstnych večerných Služieb Božích a od tejto nedele i celých Služieb Božích. Sledujte našu webovú stránku v sekcii "Aktuality - SME S VAMI..."
2. V rámci tejto sekcie Vám ponúkame i texty z pobožností a Služieb Božích, ktoré môžete rozširovať pre ľudí, ktorí nemajú prístup na internet.
3. Spojme sa v modlitbách a prosíme Pána, aby nás, našu krajinu i celý svet previedol z tejto zložitej situácie do lepšej budúcnosti pre nás a pre naše deti!

Všetky oznamy sú priebežne uverejňované aj na našej webovej stránke...

10. **Verš piesne** *ES 97, 1*
11. **Antifóna** *A 30*
12. **Kolekta, Áronovské požehnanie**
13. **Verš piesne** *ES 97, 3*
14. **Ukončenie so znakom pokoja**